

SKOLĒNU IESPAIDI PAR DALĪBU PROJEKTĀ

NO APTAUJAS PAR LATVIJĀ NOTIKUŠO SANĀKSMI

Ko tu iemācījies, secināji, uzzināji projekta gaitā?

- Viņi ir ļoti jauki un saprotoši cilvēki, ar viņiem varēja justies labi.
- Iemācījos labāk sarunāties, uzzināju nianšes, kādas jāievēro, lai pašiem būtu labi un viesiem.
- Iemācījos jaunus vārdus, iepazīnos ar jauniem cilvēkiem. Secināju, ka varu būt priecīga, piedaloties šādā projektā.
- Vairāk iemācījos komunicēt ar ārzemju viesiem. Uzzināju, ka vācieši ir ļoti jauki cilvēki. Secināju, ka ir jauki, ka tiek veidoti šādi projekti. Mums ir iespēja iepazīt citu valstu kultūras un cilvēkus.
- Iemācījos daudz drošāk un labāk runāt angļiski. Ārzemnieki bija jauki cilvēki, ar kuriem bija jautri. Viņiem Latvija ļoti patika.
- Iemācījos to, ka vajag ar viesiem komunicēt un mācīties sazināties ar ārzemniekiem, lai nākotnē to var pielietot.
- Secināju, ka vācieši un portugāļi ir ļoti pieklājīgi un jautri cilvēki. Nedaudz nostiprināju savas angļu valodas zināšanas un uzzināju par portugāļu un vāciešu kultūru un tradīcijām.
- Projekta laikā uzzināju un sapratu, ka šie cilvēki ir ar atšķirīgām tradīcijām, ar savādāku izturēšanos pret lietām. Secināju, ka sevi jācenšas parādīt no labākās puses, viņi pēc tevis spriedīs par visiem latviešiem!
- Noteikti uzlaboju savas angļu valodas zināšanas, uzzināju daudz ko jaunu par Portugāli un tās kultūru.
- Es iemācījos dažuS vārdus no viesu dzimtajām valodām, lietas, kas ir vai nav viņu valstī, un secināju, ka šī projekta pasākumu gaitā labāk runāju angļu valodā.

PĒC BRAUCIENA UZ PORTUGĀLI

„Brauciens uz Portugāli bija lielisks! Nevarējām sagaidīt, kad nu beidzot kāpsim lidmašīnā, bet tas pat pienāca ātrāk, nekā cerējām. Pats brauciens bija diezgan nogurdinošs – izlidojām agri no rīta, līdz ar to gandrīz neviens no mums nebija gulējis. Pirmās dienas Portugālē mūs burtiski izsūca – visas dienas sākās agri un beidzās tikai ap 1 vai 2 naktī.

Mūsu galvenais uzdevums bija sagatavot Latvijas leģendu par Turaidas rozi kā teatrālu uzvedumu. Mēģinājumi bija saspringti, jo viss notika mācību un pulciņu starpā, bet tomēr mums izdevās īstenot mūsu ideju, un gala rezultātu ļoti pozitīvi novērtēja ne tikai vietējie, bet arī citu dalībvalstu dalībnieki. Mums gan trūka cilvēku uzvedumam – braucām tikai 4, un 2 vīriešu lomas tēloja meitenes (Sabīne un Sintija). Brīžiem bija diezgan grūti brīžiem iejusties lomās, bet kad jau bijām uz skatuves, emocijas un īstais tēlojums nāca dabīgi. Nedaudz amizants mirklis bija vienā no mēģinājumiem uz Gil Vincente teātra skatuves – Valteram vajadzēja pacelt Eviju (Viktors un Maija) un nonest no skatuves, bet mūsu latviešu tautas tērpa brunči ir tik biezi, ka Valteram Eviju teju izdevās pacelt un nenoraut svārkus. Lieliskus iespaidus atstāja uzstāšanās teātri- bija ļoti interesanti skatīties citu iestudētos uzvedumus un uzzināt viņu leģendas. Mūsu favorīti bija horvāti un vācieši. Horvātiem bija lieliski sagatavots uzvedums par čigānu grāfu ar tradicionālajiem mūzikas instrumentiem, dejām un pat dziesmu! Turpretim vāciešu uzvedums par nodevību Furstenfeldā bija ne tikai ļoti interesants, bet arī humora pilns, jo viņi nebaidījās savā darbā iekļaut dažus jociņus un pasniegt tik seno leģendu modernākā skatījumā. Spāņiem bija ļoti krāšņs un skaļš uzvedums – kā jau jautri un skaļi cilvēki, viņi nebaidījās savā Mansaboras leģendā izmantot pat petardes. Un kur nu bez vēderdejām! Visvairāk mūs interesēja, kā savu leģendu par Pardubices ģerboni pasniegs skolēni no Čehijas– kā tad viņi attēlos pus-zirgu? Un viņiem tas izdevās! Spilveni, kartons un zeķes pakaviem! Un protams, pašu Portugāļu leģenda – gaiļus redzējām visur un vienmēr, un nu beidzot sapratām, kas tajos gaiļos tik īpašs.

Brauciena laikā ne tikai iepazinām daudz jauku cilvēku un ieguvām draugus, bet arī pavisam citu kultūru, tradīcijas. Pirmo reizi ieraudzījām okeānu, un ar aizrautību vērojām un iepazinām interesantus augus, kas ieskāva skaisto Portugāles dabu. No mūsu portugāļu draugiem un ekskursijām uzzinājām diezgan daudz par Portugāles vēsturi un izcelšanos. To pašu ekskursiju laikā varējām izstaigāt daudzas senas baznīcas, kas ir tūkstošiem gadu vecas, bet vēl joprojām darbojas. Apskatījām dažādas pilis un pat dabūjām izbraukāt pa kalniem. Skati ir ļoti burvīgi! Braucienā laikā pabijām 3 pilsētās - Porto, Braga un Barcelos. Porto devāmies izpētīt slavenas vīna darītavas – gids mums pastāstīja, kā gatavo Porto vīnu. Bija intereanti uzzināt, kā to īsti dara, un pārsetidza tas, ka vēl aizvien tiek izmantotas tās pašas metodes kas pirms daudziem gadiem. Mums palaimējās, jo mēs bijām Barcelos brīdī, kad norisnājās Svēto Krustu festivāls. Vienā no dienām arī varējām izbaudīt pilsētas svētkus- cilvēku pilnas ielas, skaļa mūzika, bungas, cilvēki tērpos, suvenīri, smaidīgi cilvēki... Patīkama atmosfēra! Varējām arī apmeklēt viņu skolu un ielūkoties portugāļu bērnu skolas dzīvē un ikdienā, un salīdzināt ar mums un citu valstu ciemiņiem.

Paši portugāļi kā cilvēki ir ļoti forši! Tā kā viņi jau Latvijā bija ciemojušies, mēs nevarējām sagaidīt, kad atkal redzēsīmes. Viņi ir ļoti atvērti, jautri un sirsnīgi cilvēki, ar kuriem superīgi pavadījām laiku. Nē tikai izrādīja mums pilsētu, bet arī devāmies uz atrakciju parku. Karuselī taču patīk visiem!

Portugāļiem ir raksturīgi tas, ka viņi nav tik punktuāli kā mēs, latvieši. Bieži nācās gaidīt cilvēkus, vai kaut kas bija iekavējies. Interesanti bija arī tas, ka diena sākās agri, bet teātra festivāla pasākumi beidzās ļoti, ļoti vēlu, sevišķi, ņemot vērā divu stundu laika nobīdi. Pēc pirmajām 3 dienām mēs bijām nomocīti visi - nebijām gulējuši un tā kārtīgi atpūtušies, līdz ar to bija grūti citreiz pat autobusā nosēdēt neiemiegot. Viņi, savukārt, brīnījās, ka mēs visur esam pirmie, vai arī esam ļoti laicīgi ieradušies."

PĒC BRAUCIENA UZ VĀCIJU

„Es iemācījos dažus vārdus vācu valodā un nostiprināju angļu valodas zināšanas. Iepazinu vāciešu ēdienus un kultūru. Apmeklējām vācu skolu, kurā bija ļoti atsaucīgi skolotāji. Apskatījām Minheni, Dachau koncentrācijas nometni, Vācijas muzeju un pilsētu, kurā dzīvojām – Furstenfeldbruku. Visvairāk man patika pastaigas pa Minheni, jo tur bija ļoti daudz greznu ēku. Dzīvošana Vācijā bija ļoti patīkama – vienmēr paēdis un atpūties. Ideāli pavadīts laiks.”

„Pa šīm 5 dienām paspēju iemācīties dažus vārdus vācu valodā. Iepazinu viņu ēšanas paradumus un arī kultūru. Pabijām skolā, kurā bija ļoti jauki un jautri skolotāji, pabijām arī vairākās mācību stundās. Bijām pastaigāties pa Furstenfeldbruku, un arī Minhenē. Minhene man patika vislabāk, jo tur ir skaista arhitektūra. Bijām Vācijas muzejā, kurš bija ļoti interesants, un arī Dachau koncentrācijas nometnē. Dzīvošana bija ļoti laba, jo varējām spēlēt biljardu, galda futbolu un citas spēles. Bija kopumā jauki pavadītas dienas un negribējās braukt mājās.”

„Iesākumā gribētu pateikt lielu paldies, ka tika organizēts šāds brauciens. Tā bija vārdos neaprakstāma pieredze un emocijas... neskatoties uz to, ka laiks mūs īpaši nelutināja, pavadījām to godam un izbaudījām ar pilnu atdevi. Vācija ir diezgan līdzīga Latvijai un iespējams, ka tieši tas mani vilina tur atgriezties. Šī ceļojuma laikā apskatījām daudz interesantas vietas, tai skaitā pie pamācošas vēstures stundas Dachau koncentrācijas nometnē. Ļoti patika tas, ka vācu skolēni un skolotāji bija ļoti atsaucīgi. Izbaudījām tradicionālās vācu pusdienas, kurās nu nevar iztikt bez milzu porcijām un brangiem vīriem

ar alus kausiem. Manuprāt, varētu rīkot vairāk šādu projektu, jo šī ir milzīga pieredze. Šī ir valsts, kurā noteikti atgriezīšos.”

„Šajās dienās uzzināju daudz jaunu lietu, it īpaši par ēdieniem un tradīcijām, kultūru. Es redzēju iepriekš neredzētas lietas, kā arī iemācījos dzīvē noderīgus dažādus sīkumus. Dzīvošanas apstākļi bija ļoti labi – nekad nebija garlaicīgi! Šis ceļojums kopumā bija gandrīz ideāls, pietrūka tik daži sīkumiņi pilnai laimei!”

„Paldies skolotājām, kuras izvēlējās mani kā vienu no šī projekta dalībniecēm. Esmu viņām ļoti pateicīga, tāpēc ka viņas deva man iespēju iepazīt jaunus cilvēkus, jaunu dzīves vidi, jaunu atmosfēru un arī jaunus ēdienus. Šis projekts man nozīmēja ļoti daudz, jo man bija dota iespēja visu redzēt dzīvē, ne tikai bildēs. Šī projekta ietvaros es pirmo reizi lidoju ar lidmašīnu, pabiju vietā, no kuras var redzēt visu Minheni un vēl tālāk, piedalījos stundās vācu skolā. Man ļoti patika apmeklēt skolu, tā bija citādāka nekā mūsu, ar pilnīgi citu atmosfēru un skolēnu attieksmi. Emocijas sagādāja nonākšana augstāk par visām Minhenes celtnēm un panorāmas vērošana, biju gatava stundām tur stāvēt. Izmēģināju sev neierastu lietu- sejas apgleznošanu, man patika. Mani vilina Vācijas daba, jo tā neatšķiras no Latvijas dabas. Tieši šis ir iemesls, kādēļ es tur atgriezīšos. Paldies visiem projekta dalībniekiem!”

